

Az odesszai vendégek látogatásai

Örömhírel fogadták tegnap délelőtt a szegedi Móra Ferenc Tsz-ben az üzemlátogatásra érkezett odesszai delegációt. Az ősi árpa levágása után ugyanis folyamatos hétvégi műszakkal ma, vasárnap délre befejezik a gabona aratását.

Alekszandr Trofimovics Taranenko, a delegáció vezetője, továbbá M. B. Miroshnikov és M. G. Galics, a tsz központjában találkozott a gazdaság vezetőivel. A küldöttséget elkísérték Papdi József, a megyei pártbizottság gazdaságpolitikai osztályvezetője, Berta István, a városi pártbizottság titkára, Szilágyi Ernő, a megyei tanács osztályvezetője és Ábrahám Vince, a TESZÖV titkára.

A nagyüzemben folyó politikai munkáról Csizrok József párttitkár, míg a termelési kapcsolatok kérdéséről Prievara János főmezőgazdász, elnökhelyettes adott áttekintést.

A vendégek az üzemlátogatást követően megtekintették a nagyüzemi baromfi-telepet.

A látogatás után a tapasztalatok összegzésére került sor a tsz központjában. A megbeszélésen részt vett dr. Komócsin Mihály, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára. A delegáció tagjai szóltak arról, hogy sok hasznos ismeretet szereztek a megyében, majd a kapcsolatok kölcsönös erősítése került szóba.

Délután városnézés szerepelt a programban, este megtekintették a szabadtéri játékok műsorán szerep-

lő Kálmán király dráma bemutatató előadását.

Ma, vasárnap délelőtt a mórakalmi Vörös Október Tsz-ben és a Homokkultúra Szakszövetkezetben a szántóföldi zöldségtermesztés módszereit tanulmányozták. Megyénk vezetői délután búcsúztatták a delegációt. A vendégek este a Keleti pályaudvarról utaznak vissza Odesszába.

A. T. Taranenko, az odesszai delegáció tegnapi látogatásainak végén az alábbi nyilatkozatot adta:

— Mindenekelőtt kifejezésre juttatjuk köszönetünket a megye politikai és tanácsai vezetése számára a szívvelyes, baráti fogadtatásért.

A Szegedi Ipari Vásárral kapcsolatban azt mondanám el, hogy először állította ki termékeit 30 odesszai vállalat, gyár. Főleg könnyűipari, fogyasztási cikkek hoztak Szegedre. Mindent megteszünk azért, hogy bővítsék a termékbemutatókat, hiszen vannak kölcsönösen olyan eredményeink, amelyeket érdemes megismerni, s tapasztalatok, amelyeket célszerű hasznosítani.

Pártdelegációként érkezünk ugyan Csongrád megyébe, de küldöttségünknek mezőgazdasági jellege van. Ezért érdeklődtünk oly behatóan az agrárüzemek gyakorlati tevékenysége és az ezekkel kapcsolatos kérdések iránt is. Mindenekelőtt arról győződöttünk meg, hogy kiemelkedő eredmények kísérik mind az állami gazdaságokban, mind a termelő-

szövetkezetekben a gazdálkodást. A szentesi kertészkedő tsz-ekben — de ugyanaz vonatkozik a forrásküti vidékre is — számos tapasztalatot szereztünk az üvegházi és a fóliás kertészeti termelés terén. A Pankotai Állami Gazdaságban a húsmarhatenyésztő, -hizlalo gazdasági társulás működése, a Szegedi Szalámi- és Húskombinátban a feldolgozás folyamata, a szegedi Új Élet és Móra Ferenc Tsz-ben a baromfi-tenyésztés technológiája kötötte le figyelmünket.

Arra törekszünk, hogy tovább erősödjének a kapcsolatok az Odessza területi kolhozok, szovhozok és Csongrád megye mezőgazdasági üzemek között. Pontosabban, területünkön van tíz olyan gazdaság, amely közvetlen együttműködési megállapodást kíván létesíteni a hozzá hasonló profilú Csongrád megyei agrárüzemekkel. Fontosnak tartom, hogy a termelési, munkaszervezési, a politikai és brigádmozgalommal kapcsolatos tapasztalatokat minél hatékonyabban és szélesebb körben alkalmazzuk.

A delegáció nevében azoknak az üzemeknek, vállalatoknak, kollektívák-nak is köszönetet mondunk a baráti fogadtatásért, a mindenre kiterjedő szívvelyes tájékoztatásért, ahol jártunk. Biztosak vagyunk benne, hogy jó néhány megyebeli, szegedi politikai munkással, szakemberrel, a természetben részt vevő dolgozóval találkoztunk majd nálunk, az odesszai tájakon is — fejezte be nyilatkozatát A. T. Taranenko.

Értékek metamorfózisa

Mivel mérjük világunkat, környezetünket? Bosszantó ostobaságnak tűnik a kérdés. Mivel? Hát méterrel, literrel, tonnakkal... Attól függ, környezetünk mely darabjának éppen melyik tulajdonságát akarjuk a számok mindenekelőtt objektívnek hitt rendszerébe transzformálni. Mennyiségek és ismét csak mennyiségek vesznek körül bennünket kimutatásainkban, jelentéseinkben, felméréseinkben, mindennapjaink praxisában. Abban, amelyben egyre gyakrabban bukkan föl a buvós szó: **minőség!**

Minőség, minőség és ismét csak minőség — olvassuk egyre gyakrabban jelentéseinkben, fölméréseinkben, elemzéseinkben, határozatainkban. De mit tudunk vele kezdeni, úgy általában? Őszintén szólva, nem sokat, s így a minőséget azonnal mennyiségekké konvertáljuk, ami kétségtelenül hasznos és nélkülözhetetlen ugyan a praxis, a mindennapi gyakorlat szempontjából, csak hogy sokszor éppen a lényeg, a dolgoknak a „minőség” fogalmába tartozó belső összefüggésrendszerét veszítjük ily módon szem elől.

Mennyiség és minőség. Igaz, a gyakorlatban általában konvertálható, átváltható fogalmak. Aminthogy az esztétikus is mennyiségben gondolkozik, ha minőségről van szó: pontosabb méretekről, az új, jobb minőségű termékek alkatrészeinek kisebb, olykor csak egy-két századmilliméteres méretűréséről. És mennyiségben gondolkodik a technológus is, ha minőségről beszél. Olyan automata forgácsolóépet tervez az új terméket előállító technológiai folyamathoz, amely sokkal inkább biztosítja az egy-két századmilliméteres pontosságot, mint arra ember — főleg kiöregedett, lötyögő gépeken — valaha is képes lenne. Csak az a kérdés, e mennyiségi mutatók valóban tükrözhetik-e a minőséget. A részletek konkrétságában és egységiségében minden bizonnyal. Mert egy új cipőipari alapanyagnál kétségkívül alapvető mutató, mennyire szellős vagy mennyire nem eresztí át a vizet. Mindez jól kifejezhető számokban is. S az is kétségtelen, hogy ez az apró mennyiségbe transzponált minőségi mutató aztán vásárlók tízezreinek, vagyis valamennyiünknek a közérzetét képes javítani. S alighanem ez az, amit igazán **minőségnek** nevezhetünk. Csak hogy: közérzetünk kifejezhető-e az olyannyira megbízható számokban, transzponálható-e mennyiségi mutatók bizonyosságaiba?

Aligha. Pedig ez az átfogó, közérzetünk alakulását meghatározó komplex minőség, környezetünk minősége végül is egyedi dolgok kapcsolataiból áll össze csak nehezen körülírható, ám annál inkább átértézt és megélt rendszerre. Olyan egyedi minőségekből, amelyek kétségtelenül jól kifejezhetők mennyiségekkel, a számok bizonyosságával is. Ám ha többnyire számokról, s konkrét, mennyiségbe transzponált mértékekről is beszélünk a minőség kapcsán, jó ha tudjuk, hogy végső soron világunk teljességéről is beszélünk. Jó ha tudjuk, mert sokszor már legyinteni is hajlamosak vagyunk enélkül a minőség „szajkózására”. Pedig hát környezetünk folyórsult változásai csupán következmények. Eredőjük — a sokszor jelentéktelen elemek — mennyiségi mutatókban is jól kifejezhető változásaiban keresendő. „Változó világ!” — unos-untig ismételt szavak, s többnyire föl sem tudjuk fogni lényegüket. Éppen, mert a változások alapjául sokszor jelentéktelen elemek szolgál-

nak, amelyek szinte észrevétlen fokozatos-sággal épülnek be mindennapjainkba. Legfőképpen csak néha és pillanatokra fog el bennünket valami kellemes érzés, amikor először sétálunk végig az újjáépített, megszépült Kossuth Lajos sugárúton, vagy először bálunk meg a Dugonics téri szökőkút csodás fény- és vízfjátékát. Aztán, három nap múlva a sugárúton már azon mérgeledünk, hogy lekéstük a villamost, a szökőkútnál pedig inkább csak lokálpatrióta büszkeségünk mozdul meg: lám, a külföldi kocsik is megállnak, hogy utasaik elgyönyörködjenek a víz tervezetten szép játékában. Éppen, mert fokozatos, elemosódnak számunkra, mindennapjainkban a környezet, a praxis változásai, amelyek még szinte meg sem születnek, máris megélt gyakorlattá válnak, ezzel szinte elvesztve örömszerző funkcióikat, megmaradnak kellemes közérzetet teremtő, szinte változatlanul tűnő állapotnak szubjektív értékelésünkben.

Igaz, ha egy környezet kellemes közérzetet képes teremteni, s fokozatosan, szinte észrevétlenül még kellemesebbet, az már nagy dolog. Arra is szükség van azonban hogy a hétköznapok monotonitájából időnként kilépve, megpróbáljuk mérlegre tenni azt az áttekinthetetlenül tűnő összefüggésrendszert, amely környezetünk minőségét alkotja. Ám mérni mi is csak mennyiségekben vagyunk képesek, s ily módon csak az elemeket tudjuk szemügyre venni. Akkor hát nincs más teendőnk: időnként láthatóvá, hozzáférhetővé, megfoghatóvá kell tennünk a környezetünk életünk adott időszakának minőségét éppen megváltoztatni, formálni, alakítani, készülő elemeket, hogy azok észrevétethessé, megmértehetővé, megmértehetővé válnak, s ne a teljes észrevétlenségben simuljanak világunk, mindennapjaink komplexumába...

Talán erre is jó, hogy ünnepi heteket rendezünk Szegeden. Ilyenkor számunkra is kilép hétköznapjaiból a város, mi, szegediek is **látni** kezdjük életének rezzenéseit, arculatának változásait, amit hétköznapjainkban inkább csak **nézünk**. Ilyenkor nyáron, talán éppen a nyüzsgőbbé váló környezet fedeztetni föl velünk újra, hogy mindennapjaink, életünk színpadán díszlet- és jelmeztervezők is munkálkodnak, díszletezők, kellékesek és öltöztetők is dolgoznak, hogy a „színpad”, a város, s vele együtt mi is változunk külsőnk és belsőnk, megjelenésünk és életritmusunkat tekintve egyaránt...

Igen, a szegedi nyár alkalmat teremt arra, hogy születő elemekben mérjük föl jelenünk és közeli jövőnk áttekinthetetlen, megmértehető összefüggéseiben rendeződő minőségét. Hisz erre való például az ipari vásár is, amelynek termékei — reméljük — hamarosan környezetünk megszokott, figyelemre is alig érdemesített elemeivé válnak. Minőségekben összegződő, akkor már érdektelen mennyiségekké. Ám a szegedi nyáron ezek a mérhető és megfogható „mennyiségek” hangsúlyos módon, egyedileg is megnyilvánulnak számunkra. S talán hozzásegítenek bennünket ahhoz, hogy tudatosabban átláthassuk, miként ötvöződnek a sokszor periférikus minőségi mutatók minőségekké. Hogy megzakkantassuk egy pillanatra az értékek metamorfózisának ezt a szinte észrevétlen folyamatát, s jobban átérthessük környezetünk, életünk változásait, s e változásokhoz kapcsolódó teendőinket e világon...

Szávay István

Újdonságok a vásáron

A Szegedi Ipari Vásáron a hazai és a külföldi kiállítók sok újdonsággal jelentkeztek. Az újdonságok száma több mint kétszázra tehető.

Aki a főbejáratnál jobbra kezdi el a vásári sétát, már a Taurus Gumgyár bemutatóján találkozik néhány műszaki újdonsággal. Az a pavilonban bőrárak, táskák, cipők láthatók. A pécsi bőrgyár hidrofobizált marhabőreit, valamint az ugyancsak ott kiállító pécsi kesztyűgyár divatos, teteszett, külföldön is igen keresett bőrkesztyűit és más bőrruházati termékeit is díjazták. Sokan dicsérik az élelmiszeripari és a mezőgazdaság bemutatóját. Itt is lehet új dolgokkal találkozni, s a szép termékek között található a nagydíjjal jutalmazott Szegediner paprikásszalámi, és a legújabb termék, a gyömbéres szalámi. Hasonlóképpen újdonság a tejipari vállalat többféle krémtúrója.

A P jelfű pavilon, amelyvel most gyarapodott a vásár fedett területe, önmaga is „új termék”. A vásárhelyi CSOMIEP acél-könnyűszerkezetes elemekből építette föl, a 15 méter széles és 50 méter hosszú csarnok tetszetős és dicséri kérésítőit.

A nagydíjat is nyert számos ruházati cikk közül sokan megállnak a Szegedi Ruhagyár bemutatójánál, és elismerően szólnak a sportos szabadidő-öltönyökről, a tetszetős bluzonokról (tervezőjük Bellányi János). A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat is nagydíjat kapott színvonalas kiállításáért, és néhány új termékéért. Ezek közül szemre is jól mutat a kék színű, acrylaltal kent szövetsalád, amelyből praktikus táskákat készítenek diákoknak, fenyvísszaverő pántokkal. Nemcsak a vásárigazgatóság ismerté el,

hanem a vásárlátogató közönség is, a világhírű Orion gyár új termékét, a Colorion színes televíziót, de a konkurencia sem marad el, mert igen sok kitűnő terméket mutat be a Videoton gyár is. Az E kiállítási csarnokban slágernek számít és nem véletlenül kapott nagydíjat a szegedi Universal Ipari Szövetkezet új terméksaládjá, a „Fesztivál”-kozmetikum, amely üvegben, pompás kivitelben készül.

Az Alföldi TÚZÉP Vállalat több vikendházat nyaralóépületet hozott el a szegedi kiállításra, s dicséretes, hogy a bemutatott épületek árait és értékesítési feltételeit is jelzik. A szegedi autójavitó vállalat több újdonsággal jött: lakókocsikat, praktikus — elsősorban terepen dolgozó cégeknek ajánlott — műhelykocsikat

mutatnak be. S szomszéd-ságukban látható a nagydíjjal jutalmazott Ikarus „Midi” autóbusz.

A közönségnek igen tetszik a vásáron első ízben részt vevő Ofojért-bemutató. Különösen egy újdonság vonzza a látogatókat. Ez az újdonság egy komputer, amely — a vásáron természetesen ingyenesen — bárkinek pillanatok alatt megvizsgálja a szemét, és a műszer azonnal „megmondja”, milyen szemüveget kell viselnie. Ebből a mindentudó komputerből mindössze három darab van hazánkban, kettő Budapesten működik, egy pedig most itt, a Szegedi Ipari Vásáron.

A vásár igazgatósága a nagy érdeklődésre való tekintettel úgy határozott, hogy a kiállításokat este 6 óráig lehet megtekinteni.

Divatosak, esikécek, gyönyörűek az odesszai kötöttáru-gyártó szövetkezet gyermekruházati cikkei és konfekciói

Főszezon a Balatonnál

Szombaton, július második felének első vikendjén, már a forgalmasabb főszezon idejére jellemző forgalom volt a Balaton partján. Már a kora reggeli órákban hosszú autókavának érkeztek az üdülővidékre a határátkelőhelyek felől. A délelőtti órákban, a vikendezőkkel együtt, már mintegy négy-százezeren tartózkodtak a tó partvidékén. A változókéony időjárás miatt a strandok viszonylag csak keveseket vonzottak.

Annál inkább megélték a kirándulóforgalom: a nagy üdülőtelepekről valóságos gépkocsiaradat indult a látványosságokban gazdag turisztikai központok irányába. Tízdecz lepték el Tihányt, Ebadacsnyot, Hévizt és Keszthelyt.

Megkésztéreződött a korábbi napokhoz képest a táj-házak, a kiállítóhelyek és a múzeumok látogatottsága is. (MTI)

Szervezik Szegeden az üdülőszövetkezetet

A városi lakótelepek, nagy lakótömbök kialakulásával párhuzamosan, növekszik az igény a vizpartokon, a zöldövezetekben létesítendő üdülőtelepek iránt. Az ország több helyén megalakították már az üdülőszövetkezetet, s most Szegeden is megtartotta ülését az első szövetkezet szervező bizottsága.

A szegedi tanács által elfogadott rendezési terv lehetővé teszi, hogy a Közép-kikötő sor 20. szám alatti ingatlanon és környékén létrejöhön a szövetkezet. Az újszegedi Jankovics, a Kállai és a Gyapjas Pál utca által határolt területeken épül ki az üdülőtelep.

A MESZÖV székházában tartotta meg alakuló ülését a szervező bizottság a megyei és a szegedi tanács, a SZÖVTERV, a COOPTOURIST, a Vízművek és Fürdő-köz Vállalat, a Szegedi Magas- és Mélyépítő Vállalat,

a Dél-alföldi Idegénforgalmi Intéző Bizottság, a SZÖVOSZ és a MESZÖV képviselőinek részvételével. Vass Imre, a megyei szövetség elnökhelyettese vállalta a szervező bizottság feladatait. Az előkészítő testület beruházási program kidolgozására ad megbízást, meghatározza a szövetkezet működési elvét, megalapításokat két a kivitelezővel, gondoskodik OTP-számla nyitásáról, tárgyal a társberuházókkal.

A szervezés során nyilvánosságra hozzák a belépési feltételeket, szövetkezeti iródat jelölnek ki az ügyek vitelére, kialakítják az építési irányarokat.

A szervező bizottság elnöke Hunyadi László, a szegedi városi tanács osztályvezető-helyettese, titkára dr. Fantoly István, a MESZÖV lakásszövetkezeti titkárság vezetője lett.